

ඩබ්ලිවු. ජී. සිල්වාගේ නවකතා පිළිබඳ  
විචාරපූර්ව අධ්‍යයනයක්



ඩබ්ලිවු. එම්. එස්. පී. අබේසේකර

දර්ශනපති (M. Phil) උපාධිය සඳහා  
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ සිංහල අධ්‍යයන අංශයට ඉදිරිපත්  
කෙරෙන පර්යේෂණාත්මක නිබන්ධයයි.

1998.

සැලැස්ම.

සිංහල නවකතාවට දීර්ඝ ඉතිහාසයක් උරුම නො වේ. ක්‍රි. ව. 1850- 1900 අතර අවුරුදු පණහක පමණ කාලයේ ශාස්ත්‍රීය පුනරුදයේ අතුරු පලයක් ලෙසින් බිහිවුණු සිංහල නවකතාව අද වන විට අන්තර්ගතය හා ආකෘතිය ඔස්සේ විවිධ ඉසව් අන්වේක්ෂණය කොට ඇති බව සත්‍යයකි. එම ගමන් මගට පුරෝගාමීත්වය දුන් සමහර ලේඛකයින්ගේ ප්‍රතිභා ශක්තිය විටෙක අද්‍යතන නවකතාකරුවන් පරදවන තරම් ප්‍රභාමන් වනු ද දක්නට ලැබෙයි. එවැනි ලේඛකයින් අතුරෙන් ඩබ්ලිවු. ඒ. සිල්වාට හිමි වන්නේ අද්විතීය ස්ථානයකි. ඔහුට ම ආවේණික කතා කීමේ කලාව නවකතා ශිල්පිය ගුණාංග හා සම්මිශ්‍රණය කරමින්, සිල්වා නිර්මාණය කළ කෘති සමූහය සිංහල නවකතාවලියේ නොමැකෙන සිහිවටන වේ. ඔහුගේ කතා කලාවේ විවිධ පැති හඳුනාගැනීම පාඨක, ලේඛක මෙන් ම විචාරකයින්ට ද එක සේ ප්‍රයෝජනවත්ය. නවකතා මූලධර්ම පිළිබඳ අවධානය යොමු කරන අතරතුර සිල්වාගේ කෘති විවිධ මාතයන් ඔස්සේ විග්‍රහ කරමින් නවකතා සාහිත්‍යයේ ඔහුගේ සුවිශේෂත්වය විමර්ශනය කිරීම මෙම අධ්‍යයනයේ පරමාර්ථය විය.

සිංහල නවකතාවලියේ සිල්වාගේ අනන්‍යතාව මනා ව ප්‍රතිෂ්ඨාපනය වී ඇත. ඔහුගේ ප්‍රතිරූපයට කිසි ම විචේචනයකින් හානි පමුණුවාලීමට නොහැකි වී ඇත්තේ ඒ නිසාය. පොදු ජනතාවගේ, වියතුන්ගේ සම්භාවනාවට හා සාහිත්‍ය රසෝද්‍රවණයට ලක්වෙමින් යුගයෙන් යුගය පරිභාවිත වන සිල්වාගේ කෘති සමූහය විචාරපූර්ව අධ්‍යයනයකට යොමු කිරීම සිංහල නවකතා කලාවේ ප්‍රගමනයට ද හේතු වන්නේය. විටෙක සිල්වාගේ කෘති කෙරෙහි එල්ල වූ විචේචන අගතිගාමීය. එකී අදහස් සංතුලනය කරමින් සිල්වාගේ කෘති විමර්ශනය කිරීමට ද මෙහි දී උත්සාහ කළෙමි.

මෙම ග්‍රන්ථයේ පළමුවන පරිච්ඡේදයේ දී විග්‍රහයට ගැනෙන්නේ සිල්වාගේ ඓතිහාසික නවකතා ත්‍රිත්වයයි. ඓතිහාසික, සාමාජයීය, අද්භූත, භාසා රසාන්මක, රහස් පරික්ෂක ආදී වශයෙන් විවිධ අනු ප්‍රභේදයන්ට යටත් කළ හැකි සිල්වාගේ කෘති සමූහයෙන් නිර්මාණාත්මක බවෙන් පෙරමුණට එන්නේ ඓතිහාසික නවකතායි. පාසැල් ගුරුවරි, හඳපාන වැනි සමාජීය නවකතා යන අනු ප්‍රභේදයට යටත් කළ හැකි සිල්වාගේ කෘතීන් හා ඔහුගේ ම සුනේත්‍රා, විජයබා කොල්ලය වැනි ඓතිහාසික නවකතා සන්සන්දනයේ දී මේ කාරණය තහවුරු වනු ඇත. එම නිසා සිල්වාගේ කෘති සමූහය අතුරින් වඩා නිර්මාණාත්මක ගුණයෙන් උපේත නවකතා අනුවර්ගය පළමුවෙන් තෝරාගෙන පළමුවන පරිච්ඡේදයේ දී ඒ පිළිබඳ විග්‍රහයක් කිරීමට අදහස් කළෙමි.

සිල්වාගේ සමාජීය නවකතා පිළිබඳ වැඩි අවධානයක් යොමු කරමින් දෙවැනි පරිච්ඡේදය රචනා කරන ලද්දේ ඔහුගේ නවකතාවලින් හෙළිවන සමාජ ආර්ථික

දේශපාලනික තොරතුරු විමර්ශනය කිරීමටය. ලක්ෂ්මී වැනි අදහන කථාවකින් වුව, රඳළ පිළිරුව වැනි භාසා රසාත්මක කථාවකින් වුව යුගයේ සමාජ ආර්ථික දේශපාලනික තොරතුරු විනුණය වී තිබෙනු පෙනේ. කලාකරුවා තම ජීවන වටපිටාවෙන් ලබාගන්නා අමුද්‍රව්‍ය ඔපමට්ටමෙන් යුතු ව නිර්මාණයට ගළපන ආකාරය මෙහි දී වෙසෙසින් හුවා දක්වන ලද්දේ සිල්වා, යථාර්ථයෙන් විසුකන් ව හුදු කල්පිතයට මූලිකත්වයක් දුන් ලේඛකයකු ලෙසින් කරන හැඳින්වීම නිෂ්ප්‍රභ කරන අභිලාෂයෙන් ද වේ.

කෙවන පරිච්ඡේදය වෙන් වූයේ සිල්වාගේ නවකතාවල එන කලාත්මක ගුණාංග පිළිබඳ කෙරෙන විමර්ශනයටය. මෙහි දී වර්ත නිරූපණය, පරිසර වර්ණනා ආදී නවකතා කලාවේ මූලිකාංග, සිල්වාගේ කලාත්මක මෙහෙයුමට යටත් ව ඇති ආකාරය පිළිබඳ විමසුමක් ඉදිරිපත් කළෙමි.

සතරවන පරිච්ඡේදයට සිල්වාගේ භාෂා ශෛලිය පිළිබඳ විග්‍රහයක් ඇතුළත්ය. සිල්වාගේ භාෂා ශෛලියේ ක්‍රමික වර්ධනයක් දැකිය හැකිය. මේ පිළිබඳ සිල්වා දැක්වූ අදහස් හා අනිකුත් අදහස් ප්‍රකාශකයින්ගේ මත මෙහි දී ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ නවකතාවක එක ම අමුද්‍රව්‍ය බවට පත්වන වචනය ද එහි පරිහරණයෙන් බිහිවන භාෂා ශෛලියේ ද ඇති වැදගත්කම අවධාරණය කළ යුතු හෙයිනි.

පස්වන පරිච්ඡේදය වෙන් වූයේ සිල්වා විදේශ කෘතීන්ගෙන් ලද ආභාසය විග්‍රහ කිරීම සඳහාය. පිසාරෝ කෘතිය අනුසාරයෙන් විජයබා කොල්ලය විවිධ අවස්ථාවන්හි දී විවේචනයට බඳුන් වීමක් සිදු ව තිබූන ද ඕ (She) නම් නවකතාව හා මෝලියර්ගේ නාටකය ආශ්‍රය කොට ගෙන පිළිවෙලින් සිල්වාගේ ලක්ෂ්මී, රඳළ පිළිරුව විවේචනයට බඳුන් වීමක් පෘථුල වශයෙන් සිදු වී නොමැති බැවින් මෙම පරිච්ඡේදයේ දී ඒ සඳහා වැඩි අවධානයක් යොමු කළෙමි.

හයවන පරිච්ඡේදයේ දී සිදු වූයේ ඓතිහාසික පුවත් ඇගයීමය. එනම් සිල්වාගේ ඓතිහාසික නවකතාවලට පදනම් වූ ඓතිහාසික තොරතුරු පිළිබඳ විමර්ශනයක යෙදීමය. ඓතිහාසික තොරතුරු සිල්වා සිය නවකතාවලට ගළපා ගත් ආකාරය පිළිබඳ මෙහි දී විමසීමක් කෙරිනි.

මෙම නිබන්ධය රචනා කිරීමේ දී අනුගමනය කළේ රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ පද බෙදීමේ පිළිවෙලයි. එහෙත් මුද්‍රණයේ දී වූ දෝෂ කිහිපයක් මෙහි දක්නට තිබේ. සමහර විටෙක අක්ෂර සඳහා පරිගණකය ගෙන හැර දක්වන අක්ෂර රූපය ම අපට පිළිගන්නට සිදු විය.